

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

16. Et alterius Concilij Lateranensis sub Innocentio III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

impiorum confortio, literas ad Regem componit, libertatis ac ardoris plenas, & quales solent, cum quis amat, dolereque, & medius inter indignationem ac reverentiam pender, clauditque his verbis Epistolam, quæ ad propositum nostrum apprimè faciunt, vid: *Melius enim fuerat, vos non nasci, quam Diaboli patrocinio velle regnare. Scitis enim, quia si hoc feceritis & talibus consilijs acquieveritis, nunquam me fidelem habebitis, sed & quosunque potuero, a vestra fidelitate revocabo, & cum omnibus Coepiscopis meis vos & omnes vestros excommunicans aeterno anathemate condemnabo.* Pro fidelitate, quam vobis servo, gemebundus scribo, Regnum enim, quod DEUS dat, firmum habet fundamentum; quod verò per injustitiam & rapinas acquiritur, caducum est, & cito deciduum. Hæc Fulco apud (a) Flodoardum. Fuit is nobilitate, pietate, ac doctrinâ insignis, & inter præcipua Ecclesiæ Gallicanæ lumina censeri potest. Si ergo is credidit, ob Religionem in discrimen adductam, ac fœdus cum gentilibus initum, quorum societate periclitari, pervertique Imperium posset, Regiâ dignitate exui Regem debere, idque in potestate Archi-Episcopi Rhemenfis esse; quanto magis hanc ipsam potestatem Romano Pontifici tribueret, cujus custodiæ ac curæ omnes Ecclesiæ committuntur? Nec Fulco tam præsidenter & omnium suorum Coepiscoporum nomine hæc scriberet, nisi ei constaret, hanc aliorum Galliæ Episcoporum mentem & sententiam esse.

XV. Anno MCLXXIX. Celebratum est Concilium Lateranense Oecumenicum, cui quàm plurimi Galliæ Episcopi interfuere, in quo cap.ultimo in Dominos, qui certum prædonum genus foverent, hæc pœna indicitur: *Relaxatos se noverint à debito fidelitatis, & hominij ac totius obsequij, donec in tanta iniquitate permanserint.* Agnoverunt ergo Patres, & inter illos Galliæ Præsules, posse à Summo Pontifice (nam huic Synodo Alexander III. præsidebat,) non solum spiritualibus pœnis, quæ plerumque à sceleratis contemnuntur, sed etiam temporalibus delinquentes puniri.

XVI. Anno MCCXVI. Magnum & Oecumenicum Lateranense Concilium convenit, quo nullum frequentius, ac pluribus Infulis celebre, quippe cui adfuerunt, Urspergensis, Stadenfis & Parisiensibus, (b) Episcopi 42. Archi-Episcopi 70. Prælati alij supra

B b b b

800. Pa-

(a) Flodoard. hist. Rhem. l. 4. c. 5. (b) V. Raynald. ad ann. 1215.

800. Patriarchæ Constantinopolitanus & Hierosolymitanus, Legati Alexandrini & Antiocheni Patriarcharum. Imperatorum Orientis & Occidentis, Regumque Hierosolymorum, Angliæ, Galliæ, (Philippi Augusti) Arragoniæ, Hungariæ, Cypri, aliorumque Principum Oratores, præsedirque Innocentius III. In hoc verò Concilio, quod meritò Conventum totius Orbis Christiani vocaveris, cap. 3. ita statutum est: *Si verò Dominus temporalis requisitus vel monitus ab Ecclesia terram suam purgare neglexerit ab hac hæretica seditione, per Metropolitanum & ceteros Comprovinciales Episcopos excommunicationis vinculo innodetur, & si satisfacere contempserit intra annum, significetur hoc Summo Pontifici, ut ex tunc ipse vasallos ab ejus fidelitate denuntiet absolutos, & terram exponat Catholicis occupandam. En tibi totius Orbis Christiani sententiam! Cui tantum abest Gallos obsistere, ut porius & ipsi, magna quippe illius Concilij portio, sua vota contulerint. In eodem Concilio Dominium Tholosanum Comiti Monfortio donatum, exuto Raymundo, quoddam Albigenes bello adjuvisset. Verba Concilij sunt: (a) *Sacro consilio Concilio ita duximus providendum, ut Raymundus Tholosanus Comes ab ejus Dominio, quod utique grave gessit, perpetuo sit exclusus. Probavitque tota Gallia, & ipse Philippus Rex, quando præstandi Juramenti causâ (nam supremum Tholosæ Regi Innocentius reservaverat) ad se venientem summâ gratulatione plausuque exceptit. Alia ergo tunc temporis Ecclesiæ Gallicanæ sententia fuit, quam nupera Conventus Parisiensis.**

XVII. Anno MCCXLV. Innocentius IV. Friderici Imperatoris arma, quibus totâ Italiâ grassabatur, veritus, in Galliam fecerit, & Lugduni Concilium indicit, ubi Pontificio apparatu, cultuque insignis, facèsque cum ingenti aliorum Episcoporum agmine manu quatiens, & mox terræ obversas extinguens, diras solemnibus in Fridericum pronuntiat, privâtque Imperio, ac Principibus, ut alium eligant, mandat; & illi nec mora obsecuti, Henricum Thuringiæ Ducem Imperatorem pronuntiant. Sententia in Fridericum prolata hæc fuit: *Nos super præmissis, & quam pluribus alijs ejus nefandis excessibus cum fratribus nostris, & sancto Concilio deliberatione præhabita diligenti (cum JESU Christi vices licet immeriti in terris, nobisque in B. Petri persona sit dictum, quodcunque ligaveris super terram, ligatum erit &*

(a) V. Lucam Dachser, T. 7. spic. & Rayn. ad ann. 1214. n. 19. & anno 1215. n. 25.